

[Chr. Christensen.]

opfyldte alle de ønsker, kristeligt folkeparti havde med hensyn til en folkeskolelov. Der var mange ting, der skulle ændres, der var fag, der skulle have haft en betydelig bedre placering. Det ligger jo i det konservative forslag her. Det er den samme tankegang, der gør sig gældende. Jeg tænker ikke mindst på styrelsen af faget dansk, som der efter vor opfattelse burde undervises i på to niveauer, og styrkelsen af idrætten, som vi i høj grad trænger til, men jeg skal også erkende, at her støder vi på økonomiske grænser. Jeg tænker også på faget historie. Det er fremdraget af forskellige ordførere, at placeringen af historie, geografi og biologi er alt for ringe. Jeg vil også sige ganske klart, at det netop var på det felt, venstre og kristeligt folkeparti i de sidste timer, før forslaget var i land, kæmpede for at få en forbedret stilling, men det lykkedes ikke. Derfor står der stadig væk noget tilbage her, der skal ændres.

Vi deler den opfattelse, at kristendomsundervisningen må styrkes, med de konservative. Man foreslår her obligatorisk undervisning på alle trin. Nu er det jo et spørgsmål, hvor stor en forbedring det vil blive i forhold til det, der er nu. Jeg vil da også gerne sige, at vi burde nok se på timetallet; men vel også stramme undervisningen op ved at se på reglerne om fritagelse. Man ønsker også formålsparagraffen om, at kristendomsundervisning skal være i overensstemmelse med folkekirkens evangelisk-lutherske lære, genindsat. Kristeligt folkeparti stillede ændringsforslag under forhandlingerne om folkeskoleloven. Vi fik ikke vore ønsker tilgodeset. Det betyder ikke, at vi har opgivet dem. Vi må stadig arbejde for, at det sker.

Jeg kan ikke lade være med at tænke på, hvilken folkeskolelov vi måske kunne have haft, hvis de konservative, dengang tiden var inde, havde kæmpet sammen med os andre og taget medansvar; så var det muligt, vi kunne være nået et skridt videre dengang.

Må jeg sige med hensyn til obligatorisk eksamen, at det er min erfaring, at den ordning, vi har haft nu igennem adskillige år med den frivillige løsning, har appelleret til eleverne om at tage så mange eksamener, som det overhovedet var muligt. Derfor tror jeg, at den ordning bør fortsættes.

Af det, jeg har sagt her, vil man nok kunne udlede, at kristeligt folkeparti er af den opfat-

telse, at der i det konservative forslag ligger adskilligt, som vi er meget positivt indstillet over for.

Alfred Hansen (DR):

Et af mine første politiske initiativer her i dette høje ting var skriftligt at stille spørgsmål til undervisningsministeren, og spørgsmålet gik ud på, hvilke politiske initiativer ministeren ville tage for at fjerne loftet på de 30 timer for eleverne i 8., 9., 10. klasse. Det er derfor glædeligt at konstatere, at dette spørgsmål sammen med Danmarks Lærerforenings protester, forældreprotester, elevprotester og politiske argumenter har bragt ministeren til at bøje sig og fremsætte et forslag gående ud på, at man maksimalt kan have 34 timer.

Jeg skal ikke her trætte det høje ting med begrundelser for, hvorfor vi i retsforbundet fandt, at det var rimeligt at give eleverne denne ekstra valgmulighed, når der netop er tale om en skole med valgfri fag, men henvise til de skriftlige og mundtlige kommentarer og bemærkninger, jeg fremførte i forbindelse med spørgsmålet i marts måned.

Jeg har dog en bøn til ministeren, og denne bøn skal gå ud på, at kommunerne ikke blot skal have *mulighed for* at tilbyde, men at de *skal* tilbyde. Det skal begrundes i, at hvis vi med denne lovgivning giver kommunerne mulighed for at undlade at tilbyde eleverne 34 timer, kunne det måske friste visse økonomisk svage kommuner eller kommuner, som vil køre visse skattepolitiske synspunkter, sparepolitik, når de finder ud af, at de måske kunne spare nogle kroner, måske endda nogle tusinde kroner. Jeg kan ikke acceptere, at Danmarks skoleelever ikke har de samme muligheder. Jeg siger ikke, at de skal have den samme uddannelse, men de skal have de samme valgmuligheder. Derfor vil jeg opfordre ministeren til at ændre dette »kan« til et »skal«, således at kommunerne skal tilbyde 34 timer.

Jeg vil slutte med at takke ministeren for forslaget. Vi skal fra retsforbundets side medvirke til en meget hurtig behandling. Jeg vil dog lige i en slutbemærkning beklage, at forslaget først er kommet nu, og at tanken er blevet rejst så sent i folketinget, efter at mange skoler havde planlagt det kommende skoleår, men takket være læreres og skolemyndigheders indstilling med hensyn til at tage fat på en pludselig stillet opgave tror jeg, at man vil klare de ekstra administrative problemer, der